

[Jørgen Jensen]

og fast ejendom, som medfører et forbrug, der ikke er produktion bag ved. Det er også et spørgsmål om økonomisk politik.

Man taler om overbud. Hvad var det da, man trak frem? Det er rigtigt, at kommunisterne har peget på, at man i løbet af et år kunne sikre beskæftigelse til mere end 100.000 og kunne gøre det, uden at det betød noget videre underskud på vores betalingsbalance. Det krævede kun en investering fra samfundets side på mellem 4 og 4½ mia. kr. Det er rigtigt, vi har sagt dette. Er det overbud? Hvad byggede vort forslag på? Det byggede ikke på de delkrav, vi har lagt frem tidligere, det byggede i virkeligheden på de oplysninger, vi har fået i udvalgsarbejdet herinde – altså ikke fra det store udland, men her i Danmark – hvor vi har fået noget at vide om, hvad boligministeren mente der skulle byfornys, og hvor vi fik noget at vide om, hvilke økonomiske muligheder der var for at gennemføre det. Det var det, det byggede på. Det er altså overbud, når vi tager nogle af de oplysninger, som regeringen selv har givet, og som socialdemokratiet tidligere har brugt, og siger, at vi kunne skaffe mere end 100.000 arbejdsløse arbejde i løbet af et år.

Det var spørgsmålet om indefrysning af værdistigningen. Det er sagt mange gange tidligere, at vi da hellere så, at man nationaliserede jord og fast ejendom, men vi har sagt: her og nu kunne der, også i dette folketing, sikres flertal for at indefryse værdistigningen og forhindre en belåning. Nå ja, hvis vi for at opnå det skal lade være med at bruge ordet indefrysning, men i stedet for tale om »båndlæggelse«, som man har brugt fra socialdemokratiets side, så er det ingen hindring for os. Vi mener også, man skal båndlægge den værdistigning, der ligger her.

Derpå kommer man til spørgsmålet om importregulering og siger: her er bevis for, at kommunisterne ikke vil noget. Hvad er det reelt, vi har foreslået? Det er jo trykt og delt om, så man kan læse det. Hvad er det, vi siger? Vi foreslår nedsat et importråd, som inden den 1. juni 1980 skal tilvejebringe et detaljeret materiale til brug for en regulering af Danmarks udenrigshandel, redegøre for, hvilke internationale aftaler og traktater der i øjeblikket hindrer Danmark i at gennemføre en egentlig importregulering – her har vi peget på EF, GATT og andre – og herunder

klargøre, hvilke foranstaltninger det er muligt at sætte i gang inden for rammerne af disse aftaler, samt redegøre for de områder, hvor der foregår import af varer, som der findes en betragtelig og rimeligt rationel dansk produktion af. Vi har altså peget på en lang række områder, hvor dette råd kunne finde ud af, hvordan vi kunne tilrettelægge vores produktion, vores import og eksport, således at vi ikke opførte os som tåber.

Hvis det er en hindring for samhandel med omverdenen – det er det altså ikke, men hvis det var det – så var vi altså bragt i en situation, hvor vi ikke havde nogen national selvstændighed længere. Derfor mine første bemærkninger. Det er lige groft nok, at et parti for at forsvare et samarbejde med det reaktionære parti venstre her skal træde frem og beskyldte andre for at bruge løsninger udefra, når man selv i den politik, som ligger i den finanslov, der her er til behandling, har opgivet Danmarks nationale selvstændighed og også i den holdning, man har til det internationale samarbejde, har opgivet muligheden for en selvstændig dansk økonomisk politik.

Grethe Philip (RV):

Jeg stillede i mit indlæg i går et spørgsmål direkte til statsministeren, og det var mig derfor en skuffelse, at jeg ikke fik noget svar på det i går. Jeg anvendte en væsentlig del af min taletid til at spørge, om regeringen ikke var enig med det radikale venstre i, at der var et behov for at se nærmere på vores kreditpolitik, få en samlet vurdering af den, og at gøre dette ved nedsættelse af en særlig kommission. Jeg pegede på, at ansvarsfordelingen er meget spredt mellem en række forskellige ministerier, og jeg nævnte, at der i de senere år var opstået en hel del nydannelser bl. a. i form af udlånsloft, kontantlån, forskellige restriktioner, en stigende betydning af valutapolitikken og meget mere. Alt dette måtte give anledning til, at vi gennemarbejdede, hvordan disse forskellige ting indvirkede på hinanden, med henblik på at få en hensigtsmæssig pengepolitik.

Jeg gentager derfor mit spørgsmål til statsministeren: er regeringen indstillet på at nedsætte en kommission til at se på hele vores kreditpolitik, altså ikke på snævre pengepoli-